

Diari portanveu de l'Esquerra Republicana de Catalunya a les comarques tarragonines

La nostra executòria

FOMENT sempre ha actuat a Reus de força renovadora. Aquesta ha estat la nostra més alta executòria, i, qui ho havia de dir!, proclamada la República i tot, continuem mantenint el pavelló.

Quan l'ésser catalanista a Reus volia dir poc menys que arrostrar la impopularitat, FOMENT aixecava ben alta, ben dreta i ben sola l'enseny de la Pàtria. Només sabem nosaltres els esborancs que haguérem de sofrir en la pròpia pell, sigui dit sense hipèbole. El que haguérem d'aguantar no té fi ni compte fins lograr somoure les aigües entollades de la nostra política local. Fins lograr que entrés una esletxa de llum en les tenebres d'un passat polític anquilosat; fins lograr fer tolerables els ideals de Catalunya i República agermanats, en un ambient que ens era, en general, completament refractari i hostil, més per atavisme històric que per oposició d'ideals contradictoris, i per esperit acomodatiu, ratllant en l'embrutiment abúlic col·lectiu.

Amb el temps transcorregut, però, som encara allà on érem, en el lloc d'avantguarda, actuant gairebé d'única força renovadora. Si exceptuem els quatre joves narcisistes que escriuen a "Les Circumstàncies", servint la política d'uns senyors que mai no han combregat amb els nostres ideals, la tasca catalanitzadora i de cultura dels quals no podem, no obstant, menysprear; del demés que es belluga en la política local, no val ni la pena de parlar-ne, en un sentit de renovació ciutadana. Puix una mateixa grisor, una mateixa abúlia i un secret conformisme els distingeix a tots, i, així, podem dir que a Reus res no s'inquietaria ni es trasbalsaria, si no fos la força iconoclasta de Foment; que a Reus tots serien uns en una barreja informe, conformista, de mútues concessions i disimuls.

Si no fos Foment, a Reus potser es trobaria una forma de convivència ciutadana nefanda, al marge de tota inquietud espiritual renovadora i pertorbadora de la digestió dels ben peixats i llurs corifeus.

Amb la proclamació de la República hi ha pobles que han tornat de mort a vida. Lluny la pesombra del vell règim corruptor i envilidor! Pobles que han aixecat el seu

esperit i sentit com alliberada la seva ànima de cara un futur d'horitzons més clars i esperançadors. Reus, fora dels primers moments engrescadors, d'entusiàstic transport popular, ha restat com estàtic, sense afanys de renovació en la vida política dominant, notant-se més aviat un esperit regressiu i d'adaptació al nou règim dels vells costums polítics, amb finalitats acomodaticies, polítiques i socials, que res no pertorbin, ni inquietin, ni trasbalsin dels vells motllos. Sense Foment, a Reus gairebé no s'hi coneixeria que s'ha proclamat la República, i que aquesta és quelcom més que un rètol, que té un contingut ideològic traduït a la nova Constitució de l'Estat i lleis complementàries, que cal implantar i arrelar en els nostres costums polítics, en les nostres institucions i Corporacions públiques, com en l'ànima del poble.

Vegi's sinò la tasca nostra, des de la proclamació de la República, de l'esperit de la qual volem dir amb orgull que ens considerem a Reus els seus millors intèrpretes, contra tiris i troians, en mig de l'estudiat silenci dels uns i l'hostilitat aferrissada dels altres, però amb l'assistència ciutadana dels qui sentim els anhels de renovació, la prometedora nova era civil de la República i de Catalunya alliberada.

ecos

EL CULTE DE LES PASSIONS

Vivim, per definició geogràfica, en una zona templada. Pel clima—i per moltes altres raons—estem en aquell lloc que se'n diu el rovell de l'ou. Ni l'ensunyament biològic dels països boreals, ni l'exaltació esgotadora dels tròpics. La naturalesa circumdant predisposa a l'alegria, al bon humor i, com a conseqüència, a l'entusiasme. Per què, aquestes qualitats tan estimables, vàlides per la seva mesura i el seu equilibri, tenim la tendència d'hipertrofiar-les i convertir-les, per tant, en defectes?

Com si no en tinguéssim prou amb els estímuls que l'ambient ens atorga amb sàbia proporció, vivim en contínua recerca de noves i explossives excitacions. Es habitual

Esquerra Republicana de Catalunya Primer Congrés Nacional

Advertiments importants:

Fins a al data d'avui passen de TRES CENTES les Entitats que s'han inscrit per assistir a les sessions del Primer Congrés Nacional d'Esquerra Republicana de Catalunya que tindrà lloc al gran PALAU DE PROJECCIONS, dels jardins de Montjuïc, els dies 13 i 14 d'aquest mes.

Algunes Entitats, però, encara no han lliurat a la Secretaria del Partit (Pelayo, 56, 1.er, 1.ª, Barcelona), juntament amb la carta d'inscripció, la corresponent llista de socis, avalada amb les signatures del President i del Secretari.

Recordem a les Entitats que es troben en aquest cas que procurin d'omplir aquest requisit com més aviat millor, per tal de donar facilitats a la tasca del Secretariat, i, per tant, a la bona marxa de la inauguració de les sessions del Primer Congrés Nacional.

Tenint en compte tot això, les entitats inscrites i que no han tingut l'avinentesa de lliurar la llista de socis, són pregades de fer-ho fins per tot el dia 10 d'aquest mes.

El mateix advertiment fa el Secretariat quant al nomenament dels delegats, efectiu i suplent. Recordem, sobre aquest punt, que tots els delegats que han d'assistir a les sessions del Congrés han d'anar provistos d'una fulla credencial, signada pel President i el Secretari de l'Entitat que representin. Es convenient que la fulla credencial del delegat efectiu sigui a part de la del delegat suplent, en el cas que les Entitats en nomenin.

La Secretaria del Partit espera que totes les Entitats tindran en compte aquests advertiments i d'aquesta manera l'organització del nostre Primer Congrés Nacional tindrà les màximes facilitats.

Recordem, també, que les proposicions que facin referència a algun apartat de l'ordre del dia han d'ésser trameses a la Secretaria General del Partit per tot el dia 10 d'aquest mes, dimecres, degudament signades o avalades.

la substitució dels menjars reconfortants pels excitants. El cacau i el xocolata són d'ús corrent des de la infància; el cafè és imprescindible i poques persones buscaran en el vi les seves vitamines, sinó el seu contingut d'alcohol.

L'esport té, a casa nostra, una vida anèmica; s'aprecia només per la quantitat de passió que desperta el saber si guanyen els colors d'un club determinat o bé si el xalenger B. ha desgavellat les dents i el títol al campió A. Els espectacles i la literatura són els excitants principals de tals passions i sovint de les més baixes i inconfessables.

Des de l'origen de l'existència tot es disposa per exaltar aquesta sensibilitat. Els contes que s'expliquen als infants són en bona part responsables dels terrors neuròtics d'aquesta edat i fins els renyts ter-

rorífics per obtenir d'ells una ridícula obediència. Per poc suggerible que sigui una criatura arribarà a gran amb una sensibilitat desafortunada; riurà i sofrirà per tot; reaccionarà sense control.

I com que l'esperit d'un poble és la suma dels esperits dels seus individus, no devem estranyar que en la vida pública hi hagi aquestes des càrregues de flúid nerviós. L'excés de sensibilitat fa pujar a flor de pell l'infraestructura dels instints. Les paraules, extremistes, hipersensible i instintiu podem dir que són equivalents. No es parla en nom d'una dreta o d'una esquerra; parla la solament la por o la còlera, parla la hipersensibilitat, que és tant com dir la timidesa, l'absència de voluntat, la depressió.

GESTUS